पर्युपासन *n.* (das Umsitzen*), Umlagern, Höflichkeit.
पर्युषित (*s.* 4. **वस्**) übernächtig, gestrig, abgestanden, alt, fade.
पर्येतृ *m.* Überwältiger, Herr über (*Gen.*).
पर्येषण *n.* das Suchen, Forschen, Streben.
पर्येष्टव्य zu suchen, zu erstreben.
पर्येष्टि *f.* das Suchen nach (—°).
पर्व (*adj.* —°) = **पर्वन्**.
पर्वकाल *m.* Zeit des Mondwechsels, Festzeit.
पर्वण *m. N. eines Unholds*; *f.* **ई** Mondwechsel.
पर्वत wuchtig, gewaltig (*eig.* gegliedert, aus Absätzen bestehend); *m.* Gebirge, Berg, Fels, Stein; *männl. Name*, *bes. eines alten Rishi*). *f.* **पर्वती** Fels, Stein.
पर्वतच्युत् Berge erschütternd.
पर्वतपति *m.* Gebirgsfürst, Bergesriese.
पर्वतराज् *u.* **°राज** *m. dass.*
पर्वतशिखर *m. n.* Berggipfel.
पर्वताग्र *n. dass.*
पर्वतात्मजा *f.* die Bergtochter (*Durgâ*).
पर्वतायन *m.* = **पार्वतायन**.
पर्वति *f.* Fels, Stein.
पर्वतीय *Adj.* Berges-.
पर्वतेश्वर *m.* = **पर्वतपति**; *Mannsname.*
पर्वतेष्ठा auf Bergen weilend.
पर्वतोपत्यका *f.* Land am Fuſse eines Berges.
पर्वत्य *u.* **°त्य** *Adj.* Berges-.
पर्वन् *n.* Knoten (*an der Pflanze*), Röhre (*eines Knochens*), Gelenk (*an Pflanze o. Körper*), Glied, Abschnitt, Abteilung, Stück (*in einem Texte*); Zeitabschnitt, *bes.* Mondwechsel, Opfer beim Mondwechsel.
पर्वभेद *m.* Gelenk-, Gliederreiſsen.
पर्वशस् *Adv.* glied-, stückweise, in Stücke.
पर्वसंधि *m.* Mondwechsel, *bes.* Neu- *o.* Vollmondszeit.
पर्शान *m.* Tiefe, Abgrund.
1. **पर्शु** *f.* Rippe; krummes Messer, Sichel.
2. **पर्शु** *m.* = **परशु**.
पर्ष *m.* Büschel, Garbe.
1. **पर्षणि** überführend (*Schiff*).
2. **पर्षणि** *Loc. Inf. zu* 2. **पर्**.
पर्षद् *f.* = **परिषद्**.
पर्षिष्ठ (*Superl.*) am besten rettend.
पल *n.* ein best. Gewicht (*auch m.*), ein best. Hohlmaſs; Fleisch.
पलक्ष, *f.* **ई** weiſs (*cf.* **बलक्ष**).
पलल *n.* zerriebene Sesamkörner, Brei.
पललौदन *n.* Brei aus zerriebenen Sesamkörnern.
पलाण्डु *m.* (*n.*) Zwiebel.
पलाय्, **°यति** *u.* **पलायते** fliehen. **प्र** davonfliehen. **वि** auseinanderfliehen.
पलायक flüchtig.
पलायन *n.* das Fliehen, die Flucht.
पलायिन् fliehend.
पलाल *n.*, **ई** *f.* Halm, Stengel, Stroh.
पलालोच्चय *m.* Strohhaufen, Streu.
पलाव *m.* Angel, Angelhaken; *Pl.* Spreu, Hülsen.
पलाश *n.* (*adj.* —° *f.* **ई**) Blatt, Laub, Blüte des Palâçabaumes. *m.* der Palâçabaum (*adj.* —° *f.* **आ**).
1. **पलाशिन्** belaubt; *m.* Baum.
2. **पलाशिन्** fleischfressend.
पलिक्नी *s. folg.*
पलित, *f.* **पलिक्नी** grau, greis; *n.* graues Haar.
पल्यूलन *n.* Lauge.
पल्यूलय्, **°लयति** laugen, beizen, gerben, abwaschen. *p.p.* **पल्यूलित**.
पल्य *n.* Getreidesack.
पल्यङ्क *m.* Ruhebett, Sitz (*vgl.* **पर्यङ्क**).
पल्ल *m.* ein groſser Getreidebehälter; *f.* **ई** (*auch* **पल्लिका**) kleines Dorf (*bes. von wilden Stämmen*); ein best. Getreidemaſs; Hauseidechse.
पल्लव *m. n.* Spross, Zweig, Schössling (*oft übertr.*); Streifen, Zipfel. *Abstr.* **°ता** *f.*
पल्लवय्, **°यति** sprossen, knospen; ansetzen, in Menge hervorbringen, ausbreiten. *p.p.* **पल्लवित** gesprosst, ausgebreitet; erfüllt von, prangend mit(—°).
पल्लविन् mit Schössslingen versehen.
पल्लिका *f. s.* **पल्ल**.
पल्वल *n.* Teich, Sumpf, Pfütze.
पव *m. Mannsn.*, *f.* **पवा** Läuterung.
पवन *m.* Wind *u.* Gott des Windes,